

ወደ ዕብራውያን የተጻፈ መልእክት

ልጁ ከመላእክት በላይ ነው

1 ከግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በተለያዩ ጊዜና በልዩ ልዩ መንገድ በነቢያት በኩል ለአባቶቻችን ተናግሮ፤ ግዚህ መጨረሻ ዘመን ግን ሁሉን ወራሽ ባደረገ ውና ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ ለእኛ ተናገረን።³ እርሱ የከግዚአብሔር ክብር ነጸብራቅና የባሕርይ ትክክለኛ ምሳሌ ሆኖ፤ በጎ ያል ቃሉ ሁሉን ደግፎ ይዞአል፤ የጎጠኤት መንጻት ካስገኘ በኋላ በሰማያት በግር ማው ቀኝ ተቀመጠ። ፋስሊዚያ የወረሰው ስም ከመላእክት ስም እንደሚበልጥ ሁሉ፤ እርሱም ከመላእክት እጅግ የላቀ ሆኖአል።

⁵ከግዚአብሔር፤ “አንተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ።”

ወይስ ደግሞ፤ “እኔ አባት እሆነዋለሁ፤ እርሱም ልጅ ይሆነኛል” ያለው ከመላእክት ከቶ ለማን ነው? ፊደላዎችም ከግዚአብሔር በኩል ወደ ዓለም ሲያስገባ፤

“የከግዚአብሔር መላእክት ሁሉ ለሰጣዮች” ይላል።

⁷ስለ መላእክትም ሲናገር፤ “መላእክቱን ነፋሳት፤ አገልጋዮቹንም የእሳት ክብላል ያደርጋል” ይላል።

⁸ስለ ልጁ ግን እንዲህ ይላል፤ “አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ ከዘላለም እስከ ዘላለም ጸንቶ ይኖራል፤ ጽድቅም የመንግሥትህ በትር ይሆናል፤ ጸድቅን ወደድህ፤ ዐመገን ጠላህ፤ ስለዚህ ከግዚአብሔር ስምላክዚ ከባልንጆ ሮችህ በላይ አስቀመጠህ፤ የደስታንም ዘይት ቀባህ

¹⁰ደግሞም እንዲህ ይላል፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ በመጀመሪያ የምድርን መሠረት አኖርህ፤ ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው።

¹¹እነርሱ ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ጸንተህ ትኖራለህ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጃሉ፤

¹²እንደ መጎናጸፊያ ትጠቀልላቸዋለህ፤ እንደ ልብስም ይለወጣሉ። አንተ ግን ያው አንተ ነህ፤ ከመንህም ፍጻሜ የለውም።”

1:1 ዙፋን12:6:8: ሉቃ1:70:ዮሐ9:29: ሐሥ2:30:ዕብ2:2: 3:4:8:12:25
1:2 ቀፊ5: ዘፋ4:30: መዝ2:8:ማቴ3:17: 11:27:28:18: የሐ1:3: ዕብ3:6:5:8:7:28: 9:26:11:3: 1ጴጥ1:20
1:3 ግር16:19: የሐ1:14:14:9: ጭ1:17:ቴቶ2:14: ዕብ7:27:9:11-14
1:4 ኤፌ1:21: ፊል2:9:10:ዕብ8:6
1:5 2ሳመ7:14: መዝ2:7:ማቴ3:17
1:6 ዘፋ32:43: መዝ97:7:ዮሐ3:16: ጭ1:18:ዕብ10:5
1:7 መዝ104:4
1:8 ሉቃ1:35
1:9 ኢሳ61:1:3: መዝ45:6:7:ፊል2:9
1:10 መዝ8:6: ዘካ12:1
1:11 ኢሳ34:4: 51:6:ዕብ2:27
1:12 መዝ102:25-27: ዕብ13:8

1:13 ቀፊ3: ኢሉ10:24: መዝ110:1: ማቴ22:44: ግር16:19:ዕብ10:13
1:14 ጳጳ7:10: መዝ91:11:103:20: ማቴ25:34: ግር10:17: ሐሥ20:32 ሮሚ11:14: ዕብ2:3:5:9:19:28
2:1 ሮሚ11:22
2:2 ዘፋ33:2: ሐሥ7:53: 7ሳ3:19:ዕብ1:1
2:3 ሉቃ1:2: ዕብ1:2:10:29
2:4 ግር16:20: ዮሐ4:48:1:ፋሮ12:4: ኤፌ1:5
2:6 ኢዮ7:17: መዝ144:3:ዕብ4:4
2:8 መዝ8:4-6: ማቴ22:44
2:9 ቀፊ7:ሐሥ3:13: 2ፋሮ5:15:ፊል2:7-9
2:10 ሉቃ24:26: ሮሚ11:16: ዕብ5:8:9:7:28

¹³ከግዚአብሔር፤ “ጠላቶችህን የእግርህ መርገጫ እስከማደርግልህ ድረስ፤ በቀኝ ተቀመጥ” ያለው ከመላእክት ከቶ ለማን ነው?

¹⁴መላእክት ሁሉ መጻገን የሚወርሱትን ለማገልገል የሚላኩ አገልጋይ መናፍቆች አይደሉምን?

ትኩረት የሚያስፈልጋቸው ነገሮች

2 ስለዚህ ከሰማነው ነገር ስተን እንዳንወድቅ፤ ለሰማነው ነገር አብልጠን ልንጠነቀቅ ይገባናል። ግንኙነቱም በመላእክት በኩል የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነና ማንኛውም መተላለፍና አለመታዘዝ ተገቢውን ቅጣት ከተቀበለ፤ ጳጳሽ እንዲህ ያለውን ታላቅ ድኑት ቸል ብንል እንዴት ልናመልጥ እንችላለን? ይህ ድኑት በመጀመሪያ በጌታ ተነገረ፤ ከእርሱ የሰሙትም ለእኛ አረጋገጡልን። ከግዚአብሔርም በምልክት፤ በድንቅና በልዩ ልዩ ታምራት እንዲሁም እንደ ፈቃዱ በታደሉት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ስለዚህ ነገር መስክሮአል።

ኢየሱስ ወንድሞቹን መሰለ

⁵ይህን የምንናገርለትን መጨውን ዓለም ለመላእክት አላስገዛም፤ ፊንገር ግን አንዱ በሌላ ስፍራ እንዲህ ብሎ መስክሮአል፤ “ታስታውሰው ዘንድ ሰው ምንድን ነው? ታስብለትስ ዘንድ የሰው ልጅ ምንድን ነው?”

ከመላእክት ጥቂት አሳነስኸው፤

የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፤ ስሁንም ከእግሮቹ በታች አስገዛህለት። ከግዚአብሔር ሁሉን ከበታቹ ሲያስገዛለት፤ ያላስገዛለት ምንም ነገር የለም፤ ይሁን እንጂ በአሁኑ ጊዜ ሁሉም ነገር ተገዝቶ ለት አናይም። ግን በከግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ ከመላእክት ጥቂት እንዲያንስ ተደርጎ የነበረው ኢየሱስ፤ የሞትን መከራ በመቀበሉ አሁን የክብርና የምስጋና ዘውድ ተጭኖለት እናየዋለን።

¹⁰ሁሉ ነገር ለእርሱና በእርሱ የሚኖር

⁵ ወይም እኔ ዛሬ አባት ሆንህ
⁶ የሙት ባሕር ጥቅልሎችንና ሰብዓ ሊቃናትን ይመ
⁷ ወይም ለጥቂት ጊዜ

እግዚአብሔር፣ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ለማምጣት፣ የድኅነታቸውን መሥራቾች በመክራፍጹም ሊያደርገው የተገባ ነበር። 11 ሰዎችን የሚቀድሰውና የሚቀደሱት ሰዎች ከአንድ ቤተ ሰብ ናቸው፤ ስለዚህ ኢየሱስ ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው ዐያፍርም፤ 12 እንዲህም ይላል፡

“ስምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ፤ በጉባኤም መካከል ምስጋናህን እዘምራለሁ።”

13 እንዲሁም፣

“እኔ በእርሱ እታመናለሁ።”

ደግሞም እንዲህ ይላል፡

“እኔም፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች።”

14 ልጆቹ በሥጋና በደም እንደሚካፈሉ እርሱ ራሱ ደግሞ ያንኑ ተካፈለ፤ ይኸውም በሞት ላይ ኅይል ያለውን ዲያቦሎስን በሞቱ ኅይል እንዲደመስስ ነው። 15 እንዲሁም በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ በሞት ፍርሀት ባርነት የታሰሩትን ነጻ እንዲያወጣ ነው። 16 እርሱ የመጣው መላእክትን ለመርዳት ሳይሆን፣ የአብርሃምን ዘር ለመርዳት እንደ ሆነ ግልጽ ነው። 17 ስለዚህ በሁሉም ነገር ወንድሞቹን መምሰል ተገባው፤ ይህንም ያደረገው መሐሪና ታማኝ ሊቀ ካህናት ሆኖ እግዚአብሔርን ለማገልገልና ለሕዝቡ የጎጠኑትን ስርዮት ለማስገኘት ነው። 18 እርሱ ራሱ በተፈተነ ጊዜ መክራን ስለ ተቀበለ፣ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

ኢየሱስ ከሙሴ በላይ ነው

3 እንግዲህ የሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፤ የእምነታችን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት የሆነውን ኢየሱስን አስቡ። 2 ሙሴ በእግዚአብሔር ቤት ሁሉ ላይ ታማኝ እንደ ነበር፣ እርሱም ለሾመው ታማኝ ነበር። 3 ቤትን የሚሠራ ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው፣ ኢየሱስም ከሙሴ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተገኝቶአል፤ ፋኦንዳንዳ ቤት የራሱ ሠሪ አለው፤ ነገር ግን ሁሉን የሠራ እግዚአብሔር ነው። 5 ሙሴ ወደፊት ስለሚነገረው ነገር እየመሰከረ፣ በእግዚአብሔር ቤት ሁሉ ላይ እንደ አንድ ታማኝ አገልጋይ ነበር፤ ክርስቶስ ግን በእግዚአብሔር ቤት ላይ እንደ ታማኝ ልጅ ነው። እኛም የምንተማመንበትንና የምንመክበትን ተስፋ አጥብቀን ብንይዝ ቤቱ ነን።

ስለ አለማመን የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

7 ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል፣ “ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣

2፡11 ማቴ28፡10፣ ኤፌ5፡26፣ዕብ13፡12
2፡12 መዝ22፡22፣ 68፡26
2፡13 ኢሳ8፡17፡18፣ ዮሐ10፡29
2፡14 ዘፍ3፡15፣ ዮሐ1፡14፣ዳሮ15፡50፣ 54-57፣ኤፌ6፡12፣ 2ጠሞ1፡10፣ዮሐ3፡8
2፡15 2ጠሞ1፡7
2፡16 ሉቃ3፡8
2፡17 ቍ14፣ ሮሜ3፡25፣ፊል2፡7፣ ዕብ3፡14፣14፡15፣ 5፡12፣5፡10፣7፡26፣ 28፡8፣1፡3፣9፡11
2፡18 ዕብ4፡15
3፡1 ሮሜ8፡28፣ 2ቆሮ9፡13፣ 1ጠሞ6፡12፣ ዕብ2፡11፡17፣ 4፡14፡10፡23
3፡2 ቍ5፡ዘ፡12፣7
3፡3 ዘፍ34፡12
3፡4 ዘፍ1፡1
3፡5 ቍ2፡ዘ14፡31፣ ዘ፡12፣7
3፡6 ቍ14፣ ሮሜ5፡2፣11፡22፣ 1ቆሮ3፡16፣ 1ጠሞ3፡15፣ ዕብ1፡2፣ 4፡14፡6፡11፣ 8፡19፡7፡19፡11፡1
3፡7 ሉቃ28፡25፣ ዕብ9፡8፣10፡15

3፡8 ቍ15፡ዕብ4፡3
3፡9 ዘ፡14፡33፣ ዘ፡1፡3፣ሐ፡7፡36
3፡11 ዘ፡1፡34፣ 35፡መዝ95፡7-11፣ ዕብ4፡3፡5
3፡12 ማቴ16፡16
3፡13 ኤር17፡39፣ ኤፌ4፡22፣ ዕብ10፡24፡25
3፡14 ቍ6፡ኤፌ3፡12
3፡15 ቍ7፡8፣ መዝ95፡7፡8፡ዕብ4፡7
3፡16 ዘ፡14፡2
3፡17 ዘ፡14፡29፣ መዝ106፡26፣ 1ቆሮ10፡5
3፡18 ዘ፡14፡20-23፣ ዘ፡1፡34፡35፡ዕብ4፡6
3፡19 መዝ78፡22፣ 106፡24፣ ዮሐ3፡36
4፡1 ዕብ12፡15
4፡2 1ተሰ2፡13
4፡3 ዘ፡1፡34፡35፣ መዝ95፡11፡ዕብ3፡11

8 በምድረ በዳ በፈተና ቀን፣ በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣ ልባችሁን አታደንድኑ።

9 አባቶቻችሁ በዚያ ተፈታተኑኝ፤ መረመሩኝ፤ ያደረግሁትንም ሁሉ ለአርባ ዓመት አዩ።

10 በዚያም ትውልድ ላይ የተቀጣሁት ለዚህ ነበር፤

እንዲህም አልሁ፤ ‘ልባቸው ሁልጊዜ ይስታል፤ መንገዴንም አላወቁም።’

11 ስለዚህ በቀጣዩ እንዲህ ብዬ ማልሁ፤ “ወደ ዕረፍቱ ከቶ አይገቡም።”

12 ወንድሞች ሆይ፤ ከእናንተ ማንም ከሕያው እግዚአብሔር የሚያስኩበልል፣ ኅጢአተኛና የማያምን ልብ እንዳይኖረው ተጠንቀቁ። 13 ነገር ግን ከመካከላችሁ ማንም በኅጢአት ተታሎ ልቡ እንዳይደንድን፣ “ዛሬ” እየተባለ ሳለ በየቀኑ እርስ በርሳችሁ ተጽኑ። 14 በመጀመሪያ የነበረንን እምነት እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንይዝ ከክርስቶስ ጋር ተካፋዮች እንሆናለን፤ 15 ይኸውም፣

“ዛሬ ድምጹን ብትሰሙ፣

በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣

አሁንም ልባችሁን አታደንድኑ” እንደተባለው ነው።

16 ስምተው ያመፁት እነማን ነበሩ? ሙሴ ከግብፅ መርቶ ያወጣቸው ሁሉ አይደሉምን? 17 አርባ ዓመት የተቆጣውስ እነማንን ነበር? ኅጢአት ሠርተው ሬሳቸው በምድረ በዳ ወድቆ የቀረውን አይደለምን? 18 ያልታዘዙትን ካልሆነ በቀር ወደ ዕረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ? 19 እንግዲህ ሊገቡ ያልቻሉት ካለማመናቸው የተነሣ እንደ ሆነ እንረዳለን።

የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ

4 እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት የተሰጠው ተስፋ አሁንም የተጠበቀ ስለሆነ፣ ከእናንተ ማንም ለዚያ ሳይበቃ እንዳይቀር እንጠንቀቅ፤ 2 እእነዚያ እንደ ተሰበከ ለእኛም ደግሞ የምሥራቹ ቃል ተሰብኮልናልና። ነገር ግን ሰሚዎቹ ቃሉን ከእምነት ጋር ስላላዋሐዱት አልጠቀማቸውም። 3 እኛ ያመንነው ግን ወደዚያ ዕረፍት እንገባለን፤ እግዚአብሔርም፣

“ስለዚህ በቀጣዩ እንዲህ ብዬ ማልሁ፤

‘ወደ ዕረፍቱ ከቶ አይገቡም።’ ብሎአል። ይሁን እንጂ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የእ

17 ወይም ቀጣ ለመመለስ
18 ወይም ያላመኑትን
19 ወይም ከታዘዙት ጋር ስላላመኑ

ርሱ ሥራ ተከናውኖአል። ሳለ ሰባተኛውም ቀን በአንድ ስፍራ፣ “በሰባተኛውም ቀን እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ ዐረፈ” ብሎአልና።

⁵ ቀደም ባለው ክፍል ደግሞ፣ “ወደ ዕረፍቱ ከቶ አይገቡም” ይላል።

⁶ ወደ ዕረፍቱ ገና የሚገቡ አንዳንዶች አሉ፤ ቀደም የምሥራቹ ቃል የተሰበከላቸው ባለሙያዎቻቸው ምክንያት ወደ ዕረፍት አልገቡም። ገለልህ እግዚአብሔር፣ “ዛሬ” ብሎ እንደ ገና አንድን ቀን ወሰነ፤ ይህም ከብዙ ዘመን በኋላ በዳዊት በኩል፣

“ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣ ልባችሁን አታደንድኑ”

ተብሎ ቀደም ሲል እንደተነገረው ነው።⁸ ኢየሱስ ዕረፍትን ሰጥቶአቸው ቢሆን ፍሮ፣ ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር።⁹ ስለዚህ የሰንበት ዕረፍት እግዚአብሔር ሕዝብ ገና ቀርቶለታል፤¹⁰ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር ዕረፍት የሚገባ ሁሉ፣ እግዚአብሔር ከሥራው እንዳረፈ፣ እርሱም ደግሞ ከሥራው ያርፋል።¹¹ እንግዲህ ማንም የእነዚያን አለመታዘዝ ምሳሌ ተከትሎ እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ።

¹² የእግዚአብሔር ቃል ሕይወት የሚሠራ ነውና፤ በሁለት በኩል ስለት ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ ስለታም ነው፤ ነፍስንና መንፈስን፣ ጅምትንና ቅልጥምን እስኪለይ ድረስ ዘልቆ ይወጋል፤ የልብንም ሐሳብና ምኞት ይመረምራል።¹³ እግዚአብሔር ዐይን የተሰበረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለ ራሳችን መልስ መስጠት በሚገባን በእርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቁተና የተገለጠ ነው።

ታላቁ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ

¹⁴ እንግዲህ ወደ ሰማያት ያረገ¹ ታላቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን፣ እምነታችንን አጥብቀን እንያዝ።¹⁵ በድካማችን የማይራራልን ሊቀ ካህናት የለንምና፤ ነገር ግን እንደ እኛ በማንኛውም ነገር የተፈተነ ሊቀ ካህናት አለን፤ ይሁን እንጂ ምንም ኅጢአት አልሠራም።¹⁶ እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ፣ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

5 እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት ከሰዎች መካከል ይመረጣል፤ የእግዚአብሔርም በሆነው ነገር ላይ ሰዎችን በመወከል ለኅጢአት የሚሆነው መባንና መሥዋዕትን ለማቅረብ ይሾማል።² እርሱ ራሱ ድካም ያለበት በመሆኑ፣ አላዋቂ ለሆኑትና ለሚባዝኑት

4:4 ዘፍ2:23፣ ዘዐ20:11
4:5 ቀ3:መጠ95:11
4:6 ቀ11:ዕብ3:18
4:7 መጠ95:7-8፣ ዕብ3:78:15
4:8 ኢሰ22:4፣ ዕብ1:1
4:10 ቀ4፣ ዘሌ23:3፣ ራጊ14:13
4:11 ቀ6:ዕብ3:18
4:12 ኢሰ55:11፣ ኢር23:29፣ ማር4:14፣ ሉቃ5:1፣ 11:28፣ ዮሐ10:35፣ ሐሥ7:38፣ 12:24፣ 1ቆር14:24:25፣ ኤፌ6:17፣ ተብ2:13፣ 2ጢሞ2:9፣ 1ጴጥ1:23፣ ዮሐ2:14፣ ራጊ1:29:16
4:13 መጠ33:13-15፣ ምላ5:21፣ ኢር16:17፣ 23:24፣ ጳጳ2:22
4:14 ማቴ4:3፣ ዕብ2:17፣ 3:1፣ 6:20፣ 8:1፣ 9:24
4:15 2ቆሮ5:21፣ ዕብ2:17:18
4:16 ኤፌ3:12፣ ዕብ7:19
5:1 ዕብ2:17:7፣ 27:8፣ 3:9፣ 9
5:2 ኢሰ29:24፣ ዕብ2:18:4፣ 15:7፣ 28

5:3 ዘሌ9:፣ 16:6፣ ዕብ7:27:9፣ 7
5:4 ዘዐ28:1፣ ዞጥ14:40፣ 18:7
5:5 መጠ2:7፣ ማቴ3:17፣ ዮሐ8:54፣ ዕብ1:1፣ 2:17
5:6 ቀ10፣ መጠ10:4፣ ዕብ6:20፣ 7:1-22
5:7 መጠ22:24፣ ማቴ27:46፣ 50፣ ማር14:36፣ ሉቃ22:41-44፣ 23:46
5:8 ፊል2:8፣ ዕብ1:2
5:9 ዕብ2:10
5:10 ቀ5:16፣ ዕብ2:17
5:12 1ቆሮ3:2፣ ዕብ6:1፣ 1ጴጥ2:2
5:13 1ቆሮ14:20
5:14 ኢሰ7:15፣ 1ቆሮ2:6
6:1 ፊል3:12-14፣ ዕብ5:12፣ 9:14
6:2 ዮሐ3:25፣ ሐሥ2:24፣ 6:6፣ 17:18፣ 32
6:3 ሐሥ18:21

ሊራራላቸው ይችላል።³ ስለራሱ ኅጢአትና ስለ ሌሎች ሰዎች ኅጢአት መሥዋዕት ማቅረብ የተገባው በዚህ ምክንያት ነው።

⁴ እርን እንደ ተጠራ በእግዚአብሔር መጠራት አለበት እንጂ፣ ይህን ክብር ለራሱ የሚወስድ ማንም የለም።⁵ እንዲሁም ክርስቶስ ሊቀ ካህናት የመሆንን ክብር ለራሱ አልወሰደም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር፣ “አንተ ልጄ ነህ፤

እኔ ዛሬ አባት ሆንሁህ”⁶ አለው።

⁶ እንዲሁም በሌላ ስፍራ፣ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት፣ አንተ ለዘላለም ካህን ነህ” ይላል።

⁷ ኢየሱስ በዚህ ምድር በኖረበት ዘመን ከሞት ሊያድነው ወደሚችለው ጸሎትንና ልመናን ከታላቅ ጩኸትና ከእንባ ጋር አቀረበ፤ ፍጹም ትሑት ሆኖ በመታዘዙም ጸሎቱ ተሰማለት።⁸ የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም እንኳ፣ ከተቀበለው መስራ መታዘዝን ተማረ፤⁹ በዚህም ፍጹም ሆኖ ከተገኘ በኋላ፣ እርሱን ለሚታዘዙ ሁሉ የዘላለም ድኑት ምክንያት ሆኑላቸው።¹⁰ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመትም ሊቀ ካህናት ተብሎ በእግዚአብሔር ተሾመ።

በእምነት ስላለመጽናት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

¹¹ ስለዚህ ጉዳይ የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፤ ነገር ግን ለመማር ዳተኛ ስለሆናችሁ ለማስረዳት አስቸጋሪ ነው።

¹² በዚህ ጊዜ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፣ ገና የእግዚአብሔርን ቃል የመጀመሪያ ትምህርት የሚያስተምራችሁ ሰው ያስፈልጋችኋል፤ የሚያስፈልጋችሁም ጠንካራ ምግብ ሳይሆን ወተት ነው።¹³ ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለሆነ፣ ከጽድቅ ትምህርት ጋር ገና አልተዋወቀም።¹⁴ ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙን ከክፉው ለመለየት ራሳቸውን ላስለመዱ፣ ለበሰሉ ሰዎች ነው።

6 ስለዚህ ስለ ክርስቶስ የተሰጠውን የመጀመሪያ ትምህርት ትተን ወደ ብስለት እንሂድ፤ ከሞተ ሥራ ንስሐ ስለ መግባትና ቀ በእግዚአብሔር ስለ ማመን እንደ ገና መሠረትን አንጣል፤² እንዲሁም ስለ ጥምቀቶች፣ እጆችን ስለ መጫን፣ ስለ ሙታን ትንሣኤና ስለ ዘላለም ፍርድ ትምህርት እንደ ገና አንመሥርት።³ እግዚአብሔር ቢፈቅድ ይህን እናደርጋለን።

¹⁴ ወይም ወደ ሰገዳ የሄደ
¹⁵ ወይም ወልጆሃሁ።
¹⁶ ወይም ከስጉ ሥርዐት

4አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን፤ ሰማያዊውን ስጦታ የቀመሱትን፤ ከመንፈስ ቅዱስ ተካፋዮች የሆኑትን፤ 5መልካሙን የሕዝብክብከድ ቃልና የሚመጣውን ዓለም ኅይል የቀመሱትን፤ 6በኋላ ግን የካዱትን እንደ ገና ወደ ንስሐ መመለስ አይቻልም፤ ምክንያቱም እነርሱ ለገዛ ጥፋታቸው የሕዝብክብከድን ልጅ እንደ ገና ይሰቅሉታል፤ ያዋርዱታልም።

7ዘወትር በእርሷ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣና ለሚያርሷትም ፍሬ የምትሰጥ መሬት ከሕዝብክብከድ በረከትን ትቀበላለች። 8ነገር ግን እሾህና አሜኪላ የምታበቅል መሬት ዋጋ ቢስ ትሆናለች፤ መረገሚያዋም ተቃርቦአል፤ መጨረሻዋም በእሳት መቃጠል ነው።

9ወዳጆች ሆይ፤ ምንም እንኳ እንደዚህ ብንናገርም፤ ከድነታችሁ ጋር የተያያዘ ታላቅ ነገር እንዳላችሁ ርግጠኞች ነን። 10ሕዝብክብከድ ዐመፀኛ አይደለም፤ እርሱ ሥራችሁን እንዲሁም በፊትም ሆነ አሁን ቅዱሳንን በመርዳት ስለ ስሙ ያሳያችሁትን ፍቅር አይረሳም። 11የተሰጠው ተስፋ እስኪፈጸም ድረስ እያንዳንዳችሁ እንዲህ ያለውን ትጋት እስከ መጨረሻ እንድታሳዩ እንመኛለን። 12በእምነትና በትዕግሥት የተሰፋውን ቃል የሚወርሱትን እንድትመሰሉ እንጂ ዳተኞች እንድትሆኑ አንፈልግም።

የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ርግጠኛነት

13እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋ በሰጠው ጊዜ፤ የሚምልበት ከእርሱ የሚበልጥ ሌላ ባለ መኖሩ፤ በራሱ ማለ፤ 14እንዲህም አለ፤ “በርግጥ እባርክሃለሁ፤ ዘርህንም አበዛዋለሁ።” 15አብርሃምም በትዕግሥት ከጠበቀ በኋላ የተሰጠውን ተስፋ አገኘ።

16ሰዎች ከእነርሱ በሚበልጥ ይምላሉ፤ መሐላውም የተባለውን ነገር ስለሚያጸና፤ በመካከላቸው የተነሣው ክርክር ሁሉ ይወገዳል። 17እግዚአብሔር የማይለወጥ ዐላማውን ለተስፋው ቃል ወራሾች ግልጽ ለማድረግ ስለ ፈለገ፤ በመሐላ አጸናው፤ 18እግዚአብሔር ከቶ ሊዋሽ አይቻልም፤ እርሱ በሁለት በማይለወጡ ነገሮች በፊታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ወደ እርሱ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ መጽናናት እንድናገኝ አድርጎአል። 19እኛም የነፍስ መልሕቅ የሆነ ጽኑና አስተማማኝ ተስፋ አለን፤ ይህም ተስፋ ከመጋረጃው በስተ ጀርባ ወዳለው ውስጠኛ መቅደስ ይገባል። 20ይህም ስፍራ ኢየሱስ ስለ እኛ ቀድሞ የገባበት ነው። እርሱም እንደ

6፡4 ገላ3፡2፤ እ.ረ.2፡8፤ ዕብ10፡32
6፡5 መዝ34፡8፤ ዕብ4፡12
6፡6 ማቴ4፡3፤ 2ጳጥ2፡21፤ 1ዮሐ5፡16
6፡8 ዘፍ3፡17፤ 18፤ እ.ሳ5፡6፤ 27፤ 4
6፡9 1ቀሮ10፡14
6፡10 ማቴ10፡40፤ 42፤ 1ተሰ1፡3
6፡11 ዕብ3፡6
6፡12 2ተሰ1፡4፤ ዕብ10፡36፤ 13፤ 7፤ ያዕ1፡3፤ 4፤ 13፤ 10፤ 14፤ 12
6፡13 ዘፍ22፡16፤ ሉቃ1፡73
6፡14 ዘፍ22፡17
6፡15 ዘፍ21፡5
6፡16 ዘወ22፡11
6፡17 ቍ18፤ መዝ110፡4፤ ሮሚ4፡16፤ ዕብ11፡9
6፡18 ዘዮ23፡19፤ ቲቶ1፡2፤ ዕብ3፡6
6፡19 ዘሌ16፡2፤ ዕብ9፡23፤ 7
6፡20 ዕብ2፡17፤ 4፤ 14፤ 5፤ 6

መልስ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት ሆኖአል።

ካህኑ መልስ ጼዴቅ

7ይህ መልስ ጼዴቅ የሳሌም ንጉሥና የልዑል ስግዚአብሔር ካህን ነበር፤ እርሱም አብርሃም ነገሥታትን ድል አድርጎ ሲመለስ አግኝቶት ባረከው፤ 2አብርሃምም ከሁሉ ነገር ዓሥራት አውጥቶ ሰጠው። በመጀመሪያ ስሙ “የጽድቅ ንጉሥ” ማለት ነው፤ ኋላም ደግሞ “የሳሌም ንጉሥ” ማለትም “የሰላም ንጉሥ” ነው። 3ኦሳትና እናት ወይም የትውልድ ሐረግ የለውም፤ ለዘመኑ መጀመሪያ፤ ለሕይወቱም ፍጻሜ የለውም፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ልጅ ምሳሌ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።

4እስቲ እርሱ የቱን ያህል ታላቅ እንደሆነ ዐስቡ፤ ርእስ አበው የሆነው አብርሃም እንኳ ካገኘው ምርኮ ዓሥራት አውጥቶ ሰጠው። 5ክህነት የተሰጣቸው የሌዊ ልጆች ምንም እንኳ ወንድሞቻቸው የአብርሃም ዘሮች ቢሆኑም፤ ከሕዝቡ ማለት ከገዛ ወንድሞቻቸው ዓሥራት እንዲቀበሉ ሕጉ ያዛል። 6ይህ ግን ትውልዱ ከሌዊ ወገን አይደለም፤ ይሁን እንጂ ከአብርሃም ዓሥራት ተቀበለ፤ የተስፋ ቃል የተቀበለውንም ባረከው። 7ትንሹ በትልቁ እንደሚባረክ ጥርጥር የለውም። 8በአንድ በኩል ዓሥራት የሚቀበሉት ማች ሰዎች ናቸው፤ በሌላ በኩል ግን ሕያው ሆኖ እንደሚኖር የተመሰከረለት ይቀበላል። 9እንዲያውም ዓሥራት የሚቀበለው ሌዊ፤ ራሱ በአብርሃም በኩል ዓሥራት ከፍሎአል ማለት ይቻላል፤ 10ምክንያቱም መልስ ጼዴቅ አብርሃምን ባገኘው ጊዜ፤ ሌዊ ገና በአባቱ በአብርሃም አብራክ ነበር።

ኢየሱስ እንደ መልስ ጼዴቅ

11ፍጹምነት የተገኘውና ሕጉ ለሕዝቡ የተሰጠው በሌዊ ክህነት መሠረት ቢሆን ኖሮ፤ እንደ አሮን ሳይሆን እንደ መልስ ጼዴቅ ሹመት ያለው ሌላ ካህን መምጣቱ ለምን አስፈለገ? 12የክህነት ለውጥ ካለ ሕጉም ሊለወጥ ግድ ነው። 13ይህ ሁሉ የተነገረለት እርሱ ከሌላ ነገድ ነው፤ ከዚያም ነገድ በመሠዊያ ያገለገለ ማንም የለም። 14ኢታችን ከይሁዳ ነገድ እንደ መጣ ግልጽ ነው፤ ሙሴ ስለ ካህናት ሲናገር ይህን ነገድ አስመልክቶ የተናገረው ምንም ነገር የለም። 15እንደ መልስ ጼዴቅ ያለ ሌላ ካህን ቢነሣ ግን እኛ የተናገርነው ይበልጥ ግልጽ ይሆናል፤ 16እርሱ ካህን የሆነው በማይጠፋ የሕይወት ኅይል መሠረት እንጂ፤

7፡1 ቍ6፤ ዘፍ14፡18-20፤ መዝ76፡2፤ ማር5፡7
7፡3 ቍ6፤ ማቴ4፡3
7፡4 ዘፍ14፡20፤ ሐሥ2፡29
7፡5 ዘዮ18፡21፤ 26
7፡6 ዘፍ14፡19፤ 20፤ ሮሚ4፡13
7፡8 ዕብ5፡6፤ 6፤ 20
7፡11 ቍ17፡8፤ 19፤ ዕብ5፡6፤ 8፤ 7፤ 10፤ 1
7፡13 ቍ11፡14
7፡14 እ.ሳ11፡1፤ ማቴ1፡3፤ 2፤ 6፤ ሉቃ3፡33፤ 4፤ 5፤ 5

እንደ ትውልዱ የሕግ ሥርዐት አይደለም፤
 17 እንዲህ ተብሎ ተመስክሮለታል፤
 “እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት፤
 አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።”

18 የቀድሞው ትእዛዝ ደካማና የማይጠቅም በመሆኑ ተሸርአል፤ 19 ሕጉ ማንንም ፍጹም ሊያደርግ ስለማይችል ወደ እግዚአብሔር የምንቀርብበት የተሻለ ተስፋ መጥቶአል።

20 ይህ ያለ መሐላ አልሆነም፤ ሌሎች ካህናት የሆኑት ያለ መሐላ ነው፤ 21 እርሱ ግን ካህን የሆነው በመሐላ ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ተናግሮለታል፤ “ጌታ ማለ፤

ዐሳቡንም አይለውጥም፤
 ‘አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።’”

22 ዝህ መሐላ የተነሣ፤ ኢየሱስ ለተሻለ ኪዳን ዋስ ሆኖአል።

23 በአገልግሎታቸው እንዳይቀጥሉ ሞት ስለ ከለከላቸው፤ የቀድሞዎቹ ካህናት ቀጥረው ብዙ ነበር፤ 24 ኢየሱስ ግን ለዘላለም የሚኖር በመሆኑ፤ ክህነቱ የማይሻር ነው። 25 ስለዚህ ስለ እነርሱ እየማለደ ሁል ጊዜ በሕይወት ስለሚኖር፤ በእርሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያደናቸው ይችላል።

26 እንግዲህ ለእኛ የሚያስፈልገን፤ ቅዱስ፤ ነቀፋ የሌለበት፤ ንጹሕ፤ ነገጠኢተኞች የተለየና ከሰማይት በላይ የከበረ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ነው። 27 እርሱም እንደ ሌሎቹ ሊቃነ ካህናት፤ መጀመሪያ ስለራሱ ነጠኢት ከዚያም ስለ ሕዝቡ ነጠኢት በየቀኑ መሥዋዕት ማቅረብ አያስፈልገውም፤ ራሱን በሰጠ ጊዜ፤ ስለ ነጠኢታቸው ለእንዴና ለመጨረሻ ጊዜ መሥዋዕት አቅርቦ አልና። 28 ሕጉ ደካማ የሆኑትን ሰዎች ሊቃነ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤ ከሕግ በኋላ የመጣው መሐላ ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ሾሞአል።

የአዲስ ኪዳን ሊቀ ካህናት

8 እንግዲህ የምንናገረው ዋናው ነገር ይህ ነው፤ በሰማይት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤ 2 እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ በተተከለችው፤ እውነተኛ ድንኳን በሆነችው ቤተ መቅደስ አገልጋይ ነው።

3 እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት የሚሾመው መባንና መሥዋዕትን ለማቅረብ ነው፤ ስለዚህ ይኸኛውም ሊቀ ካህን የሚያቀርብው ነገር ያስፈልገዋል። 4 እርሱ በምድር ቢኖር ኖሮ ካህን ባልሆነም ነበር፤ ምክንያቱም በሕግ በታዘዘው መሠረት መባን የሚያቀ

7:17 ቀ፡21፤ መዝ110:4፤ዕ45:6
 7:18 ሮሜ8:3
 7:19 ቀ፡11:25፤ ሮሜ3:20፤ 7:7:8፤ገላ3:21፤ ዕብ3:6:4:16፤ 9:9:10:1:ዕብ22:8:4:8
 7:21 ዙ፡23:19፤ 14ሙ:15:29፤ መዝ110:4፤ ሚላ3:6፤ ሮሜ11:29:ዕ45:6
 7:22 ሉቃ22:20
 7:24 ቀ፡28
 7:25 ቀ፡19፤ ሮሜ8:34:11:13
 7:26 2ቆሮ5:21፤ ዕብ2:17:4:14
 7:27 ሮሜ6:10፤ ኡፌ5:2፤ዕ45:1:3፤ 9:12:14፤ 26:28:10:10፤ 1ጴጥ3:18
 7:28 ዕብ1:2፤ 2:10:5:2
 8:1 ማር16:19፤ ዕብ2:17:4:14
 8:2 ዕብ9:11:24
 8:3 ዕብ2:17፤ 5:1:9:9:14
 8:4 ዕብ5:19:9

8:5 ዘ25:40፤ ቁ42:17፤ዕ9:23፤ 10:1:11:7:12:25
 8:6 ቀ፡8:13፤ ሉቃ22:20፤ገላ3:20
 8:7 ዕብ7:11:18፤ 10:1
 8:8 ቀ፡6:13፤ ሉቃ22:20
 8:9 ዘ19:5:6፤ 20:1-17
 8:10 ሕዝ11:20፤ ዘክ8:8፤ሮሜ11:27፤ 2ቆሮ3:3፤ ዕብ10:16
 8:11 ኡሳ54:13፤ ዮሐ6:45
 8:12 ኡር3:13:1-34፤ ዕብ10:17
 8:13 ቀ፡6:8፤ ሉቃ22:20፤ 2ቆሮ5:17

ርቡ ሰዎች አሉ። 5 እነርሱ ያገለገሉት በሰማይ ላለችው መቅደስ ምሳሌና ጥላ በሆነችው ውስጥ ነው፤ ሙሴ ድንኳኑን ለመሥራት በተነሣ ጊዜ፤ “በተራራው ላይ በተገለጠልህ ምሳሌ መሠረት ሁሉን ነገር እንድታደርግ ተጠንቀቅ” የሚል ትእዛዝ የተሰጠው በዚህ ምክንያት ነበር። 6 ነገር ግን ኢየሱስ መካከለኛ የሆነበት ኪዳን ከቀድሞው እንደሚበልጥ ሁሉ፤ የተቀበለውም አገልግሎት ከእነርሱ አገልግሎት ይበልጣል፤ ይህም የተመሠረተው በተሻለ የተስፋ ቃል ላይ ነው።

7 የመጀመሪያው ኪዳን ምንም ጉድለት ባይገኝበት ኖሮ፤ ለሁለተኛው ስፍራ ባልተፈለገም ነበር። 8 ነገር ግን ስግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ጉድለት በማግኘቱ እንዲህ ይላቸዋል፤

“ከእስራኤል ቤት ጋር፤
 ከይሁዳም ቤት ጋር፤
 አዲስ ኪዳን የምገባበት፤
 ጊዜ ይመጣል፤
 ይላል ጌታ።”

9 ይህም እነርሱን ከግብፅ ምድር ለማውጣት እጃቸውን በያዘሁ ጊዜ፤ ከቀድሞ አባቶቻቸው ጋር እንደ ገባሁት ኪዳን አይደለም፤

ምክንያቱም እነርሱ በኪዳኔ አልጹም፤
 እኔም ከእነርሱ ዘወር አልሁ፤
 ይላል ጌታ።

10 ከዚያን ጊዜ በኋላ፤
 ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው፤

ይላል ጌታ፤
 ሕጌን በአእምሮአችው አኖራለሁ፤
 በልባቸውም እጽፈዋለሁ።
 እኔ አምላካቸው እሆናለሁ፤
 እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።

11 ከእንግዲህ ማንም ሰው ጉረቤቱን ወይም ወንድሙን፤

“ጌታን ዕወቅ” ብሎ አያስተምርም፤
 ምክንያቱም ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ፤
 ሁሉም ያውቁኛል።

12 በደላቸውን ይቅር እላለሁ፤ ነጠኢታቸውን ከእንግዲህ አሳስብም፤

13 ይህን ኪዳን፤ “አዲስ” በማለቱ የፊተኛውን ኪዳን አሮጌ አድርጎታል፤ ስለዚህ ያረጀ ያፈጀው የሚጠፋበት ጊዜ ተቃርቦ አልፎ።

25 ወይም ለዘላለም
 8 እንዳንድ የጥንት ቅጂች ጉድለት በማገኘቱ ለሕዝቡ እንዲህ ይላቸዋል

በምድራዊው ድንኳን የሚደረግ አምልኮ

9 የመጀመሪያው ኪዳን የአምልኮ ሥርዐትና ምድራዊ መቅደስ ነበረው።¹ ድንኳን ተተክሎ ነበር፤ በመጀመሪያው ክፍል መቅረቡ፣ ጠረጴዛውና የመሥዋዕቱ ኅብስት ነበረበት፤ ይህም ስፍራ ቅድስት ይባላል።² ከሁለተኛው መጋረጃ በስተ ጳላ ቅድስተ ቅዱሳን የተባለ ክፍል ነበር፤ ሳቢያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንትና በወርቅ የተለበጠው የኪዳን ታቦት ነበሩ፤ ይህም ታቦት መና ያለበትን የወርቅ መሶብ፣ የለመለመኛውን የአሮንን በትርና ኪዳን የተጻፈበትን ጽላት ይዞአል።³ ስታቦቱም ላይ የሰርዮት መክደኛውን⁴ የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤ አሁን ግን ስለ እነዚህ ነገሮች በዝርዝር መናገር አንችልም።

⁶ሁሉም በዚህ መልክ ከተዘጋጀ በኋላ፣ ካህናት አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ዘወትር ወደ ድንኳኒቱ መጀመሪያ ክፍል ይገባሉ።⁷ ነገር ግን ወደ ውስጠኛው ክፍል የሚገባው ሊቀ ካህናቱ ብቻ ነበር፤ የሚገባውም በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ሲሆን፣ ስለ ራሱ ኅጢአትና ሕዝቡ ባለማወቅ ስላደረገው ኅጢአት የሚያቀርበውን ደም ሳይዘ ከቶ አይገባም ነበር።⁸ የመጀመሪያዬቱ ድንኳን ቆማ እስካለች ድረስ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚወስደው መንገድ ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል።⁹ ይህም ለአሁኑ ዘመን ምሳሌ ሲሆን፣ የሚቀርቡት መባና መሥዋዕት የሚያመልከውን ሰው ኅሊና ፍጹም ሊያደርጉ አልቻሉም።¹⁰ እነዚህ ሁሉ አዲሱ ሥርዐት እስኪመጣ ድረስ የሚደረጉ የምግብና የመጠጥ እንዲሁም የተለያዩ የመንጸት ሥርዐቶች ብቻ ናቸው።

የክርስቶስ ደም

¹¹ክርስቶስ አሁን ስላሉት¹ መልካም ነገሮች ሊቀ ካህናት ሆኖ በመጣ ጊዜ በሰው እጅ ወዳልተሠራቸው፣ ከዚህ ፍጥረት ወዳልሆነቸው ታላቅና ፍጹም ድንኳን ገባ።² የገባውም የፍየልንና የጥጃዎችን ደም ይዞ አይደለም፤ ነገር ግን የዘላለም ቤዛነት ሊያስገኝ የራሱን ደም ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ገባ።³ የውጭ አካላቸው ይነጻ ዘንድ በረከሱ ሰዎች ላይ የሚረጨው የፍየሎችና የኮርማዎች ደም እንዲሁም የጊደር ዐመድ የሚቀድሳቸው ከሆነ፣⁴ በዘላለም መንፈስ አማካይነት ራሱን ነውር አልባ መሥዋዕት አድርጎ በእግዚአብሔር ያቀረበው የክርስቶስ ደም ሕያው እግዚአብሔርን እንድናመልክ ኅሊናችንን ከምውት ሥራ⁵ እንዴት ይበልጥ ያነጻ ይሆን!

9፡1 ስዕ25፡8
9፡2 ስዕ25፡8፡9፡
23-29፡30፡31-39፡
26፡33፡34፡
ዘሌ24፡5-8
9፡3 ስዕ26፡31-33
9፡4 ስዕ16፡32፡
33፡25፡10-22፡
30፡1-5፡31፡18፡
32፡15፡ዘግ፡17፡10
9፡5 ስዕ25፡17-19፡
20-22፡26፡34
9፡6 ዘግ፡28፡3
9፡7 ቍ፡2፡3፡
ዘሌ16፡11-19፡34፡
ዕብ5፡2፡3
9፡8 ዮሐ14፡6፡
ዕብ37፡7፡10፡19፡20
9፡9 ዕብ5፡1፡7፡19፡
8፡3፡10፡1
9፡10 ዘሌ11፡2-23፡
25፡28፡40፡ዘግ፡6፡3፡
ቁ42፡16፡
ዕብ2፡17፡8፡2፡10፡1
9፡11 ቍ፡24፡
ዮሐ2፡19፡24፡26፡28፡
ዘሌ16፡6፡15፡
ሮሜ3፡25፡
ዕብ7፡27፡10፡4
9፡13 ዘግ፡19፡9፡
17፡18፡ዕብ10፡4
9፡14 መዘ5፡1፡2፡
65፡3፡ኤር33፡8፡
ዘካ13፡1፡ግዳ16፡16፡
ኤፌ5፡2፡ቶ2፡14፡
1፡ጥ3፡18፡ዕብ6፡1፡
10፡2፡22

9፡15 ሉቃ22፡20፡
ሐሥ20፡3፡2፡
ሮሜ8፡28፡11፡29፡
ገላ3፡20፡ዕብ6፡15፡
7፡22፡10፡36
9፡18 ስዕ24፡6-8
9፡19 ቍ፡12፡
ስዕ24፡6-8፡ዕብ1፡1
9፡20 ስዕ24፡8፡
ግ፡ቱ26፡28
9፡22 ስዕ29፡21፡
ዘሌ8፡15፡17፡11
9፡23 ዕብ8፡5
9፡24 ቍ፡12፡
ሮሜ8፡34፡
ዕብ4፡14፡ዕብ8፡2
9፡25 ቍ፡7፡8፡
ዕብ10፡19
9፡26 ቍ፡12፡28፡
ዕብ4፡3፡7፡27፡
1፡ዮሐ3፡5
9፡27 ዘፍ3፡19፡
2፡ቆሮ5፡10
9፡28 ቍ፡12፡26፡
ግ፡ቱ16፡27፡
1፡ቆሮ1፡3፡
ዕብ5፡9፡7፡27፡
1፡ጥ2፡24

¹⁵ስለዚህም የተጠሩት፣ ተስፋ የተሰጠውን የዘላለም ርስት እንዲቀበሉ፣ ክርስቶስ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው፤ በመጀመሪያው ኪዳን ሥር በነበሩበት ጊዜ ከሠሩት ኅጢአት ነጻ ለማውጣት ቤዛ ሆኖ ሞቶአልና።¹⁶ ከዚህም በሚኖርበት ጊዜ የተናዛዣዎች ሞት ማረጋገጥ የግድ ነው፤¹⁷ ምክንያቱም ኑዛዜው የሚጸናው ሰውየው ሲሞት ብቻ ነው፤ ነገር ግን ተናዛዣ በሕይወት እስካለ ድረስ ኑዛዜው ዋጋ አይኖረውም።¹⁸ ስለዚህ የመጀመሪያው ኪዳን እንኳ ያለ ደም የጸና አልነበረም።¹⁹ ሙሴ እያንዳንዱን የሕግ ትእዛዝ ለሕዝቡ ሁሉ ከተናገረ በኋላ የጥጆችን ደም ከውሃ፣ ከቀይ የበግ ጠጉርና ከሂሶጵ ጋር ወስዶ፣ በመጽሐፉና በሕዝቡ ላይ ረጨው፤²⁰ እንዲሁም አለ፤ “አንድ-ትጠብቁት ስግግር ይዘዩ፣ የኪዳን ደም ይህ ነው።”²¹ እንዲሁም ድንኳኒቱንና ማገልገያ ዕቃውን ሁሉ በደም ረጨው።²² በርግጥ ከጥቂት ነገሮች በስተቀር ሁሉም ነገር በደም መንጸት እንዳለበት ሕጉ ያዛል፤ ደም ሳይፈስ ስርዮት የለምና።

²³እንግዲህ የሰማያዊው ነገሮች ምሳሌ የሆኑት በእነዚህ ነገሮች ሊነጹ የግድ ነበር፤ በሰማይ ያሉት ነገሮች ግን ከዚህ በሚበልጥ መሥዋዕት ይነጸሉ።²⁴ ክርስቶስ የእውነተኛዬቱ ድንኳን ምሳሌ ወደ ሆነችውና በሰው እጅ ወደተሠራቸው መቅደስ አልገባም፤ ነገር ግን አሁን ስለ እኛ በእግዚአብሔር ፊት ለመታየት፣ ወደ እርሷ ወደ ሰማይ ገባ።²⁵ ሊቀ ካህናት የራሱ ያልሆነውን ደም ይዞ በየዓመቱ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንደሚገባ፣ ክርስቶስ ራሱን ብዙ ጊዜ መሥዋዕት ለማድረግ ወደ ሰማይ አልገባም፤²⁶ እንዲሁ ቢሆን ኖሮ፣ ግለም ከተፈጠረ ጀምሮ ክርስቶስ ብዙ ጊዜ መካራን መቀበል ባስፈለገው ነበር። አሁን ግን በዘመናት መጨረሻ ራሱን መሥዋዕት በማድረግ ኅጢአትን ለማስወገድ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተገልጦአል።²⁷ ሰው አንድ ጊዜ ሊሞት ከዚያም በኋላ በፍርድ ፊት ሊቆም ተወስኖበታል።²⁸ ክርስቶስ የብዙ ሰዎችን ኅጢአት ለመሸከም፣ እንዲሁ አንድ ጊዜ መሥዋዕት ሆኖአል፤ ሁለተኛ ጊዜም ይገለጣል፤ ይህም ለሚጠባበቁት ድነትን

¹5 ወይም የግስተሰራዊውን መከደኛ
²11 እንዳንድ የጥንት ቅጂች ሊመጡ ስላሉት ይላሉ።
³14 ወይም ከከንቱ የዘወትር ሥርዐቶች
⁴16 ይህንን ትርጉም የሚጠጠው የግሪክ ቃል ኪዳን ተብሎም ሊተረጎም ይችላል፤ እንዲሁም ቍ17

ለማምጣት እንጂ ኅጢአትን ለመሸጠም አይደለም።

ክርስቶስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ያቀረበው መስዋዕት

10 ሕጉ ወደ ፊት ለሚመጡት መልካም ነገሮች ጥላ ነው እንጂ፤ እውነተኛው አካል አይደለም፤ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር ያለማቋረጥ የሚቀርበው ተደጋጋሚ መስዋዕት፤ ለአምልኮ የሚቀርቡትን ሰዎች ፍጹም ሊያደርጋቸው ከቶ አይችልም። ፈጽሞ ሊያደርጋቸው ቢችል ኖሮ፤ መስዋዕት ማቅረቡን ይተውት አልነበረም? ደግሞም ለአምልኮ የሚቀርቡት ሰዎች ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ስለሚነጹ፤ በገሊናቸው ኅጢአተኝነት ባልተሰማቸውም ነበር። ፊንገር ግን እነዚህ መስዋዕቶች በየዓመቱ ኅጢአትን የሚያስታውሱ ናቸው፤ ፋምክንያቱም የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኅጢአትን ማስወገድ አይችልም።

⁵ስለዚህ ክርስቶስ ወደ ዓለም በመጣ ጊዜ እንዲህ ብሎአል፡

“መስዋዕትንና መባን አልፈለግም፤ ሥጋን ግን አዘጋጀሁልኝ፤

⁶በሚቃጠል መስዋዕትና ለኅጢአት በሚቀርብ መስዋዕት ደስ አልተሰኘም።

⁷በዚያን ጊዜ እንዲህ አልሁ፤ ሳለ እኔ በመጽሐፍ እንደ ተጻፈ፤

አምላክ ሆይ፤ እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ።”⁸

⁸ሕጉ ይህ እንዲደረግ ቢያዘም፤ እርሱ ግን በመጀመሪያ፤ “መስዋዕትንና መባን፤ የሚቃጠል መስዋዕትንና ስለ ኅጢአት የሚቀርቡትን መስዋዕት አልፈለግም፤ ደስም አልተሰኘሁትም” ይላል። ፊንገሩም፤ “እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ።” አለ፤ ሁለተኛውን ለመመሥረት የመጀመሪያውን ሻረ። ¹⁰በዚህ ፈቃድ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ አማካይነት ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በቀረበው መስዋዕት ተቀድሶናል።

¹¹ካህን ሁሉ በየዕለቱ ቆሞ አገልግሎቱን ያከናውናል፤ ኅጢአትን ማስወገድ ከቶ የማይችሉትን እነዚያኑ መስዋዕቶች ዘወትር ያቀርባል። ¹²ይህኛው ካህን ግን እንዲህ መስዋዕት ለዘላለም አቅርቦ፤ በከግዚ ስብከት ቀኝ ተቀምጦአል። ¹³ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ጠላቶቹ የእግሩ መረገጫ እስኪሆኑ ድረስ ይጠብቃል። ¹⁴ምክንያቱም በአንዱ መስዋዕት እነዚያን የሚቀደሱትን ለዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋል።

¹⁵መንፈስ ቅዱስም ስለዚህ ነገር ይመ

10:1 ቀ4:11; ቁ42:17; 417:19; 8:5; 9:11; 23
10:2 ዕ49:9
10:3 ዘሌ.16:34; ዕ49:7
10:4 ቀ4:11; ዕ49:12; 13
10:5 ዕ11:36; 2:14; 1ጴ.ጥ2:24
10:7 ዕ16:2; መ140:6-8; ኤር36:2; ማቴ26:39
10:8 ቀ5:6; ማር12:33
10:9 ቀ7
10:10 ቀ4:14; ኤ.ፌ.5:26; ዕ12:14; 17:27; 1ጴ.ጥ2:24
10:11 ቀ4:14; ዕ15:1
10:12 ማር16:19; ዕ15:1
10:13 ኢሰ:10:24; ዕ11:13
10:14 ቀ4:10; ኤ.ፌ.5:26
10:15 ዕ43:7
10:16 ኤር31:33; ዕ48:10

10:17 ኤር31:34; ዕ48:12
10:19 ዘሌ.16:2; ኤ.ፌ.2:18; 3:12; ዕ49:8; 12:25
10:20 ዕ46:19; 9:3; 8
10:21 ዕ21:17; 3:6
10:22 ቀ4:1; ሕ156:25; ሐሥ22:16; ኤ.ፌ.3:12; ዕ47:19; 9:14; 12:24; 1ጴ.ጥ1:2
10:23 1ቆ1:9; ዕ43:16
10:24 ቲቶ2:14
10:25 ሐሥ2:42; 1ቆ3:13; ዕ43:13
10:26 ዘ21:14; ዘኁ:15; 30; 1ጠ.ጥ2:4; ዕ45:2; 6:4-8; 2ጴ.ጥ2:20
10:27 ኢ.ሳ.26:11; 2ተሰ:7; ዕ49:27; 1:2; 29
10:28 ዘ817:6; 7; ማቴ18:16; ዕ42:2
10:29 ማቴ4:3; 26:28; 1ቆ6:11; ኤ.ፌ.4:30; ዕ42:3; 6:4; 6:12; 25; ራእ:5
10:30 ዘ832:35; 36; መ1135:14; ሮሜ12:19
10:31 ኢ.ሳ.19:16; ማቴ16:16; 2ቆ5:11

ሰክርልናል፤ በመጀመሪያ እንዲህ ይላል፤ ¹⁶“ከዚያም በኋላ ከእነርሱ ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው፤

ይላል ጌታ፤ ሕጌን በልባቸው አኖራለሁ፤ በአእምሮአቸውም እጽፈዋለሁ።”

¹⁷ደግሞም፤ “ኅጢአታቸውንና ዐመገባቸውን፤

ከእንግዲህ አላስብም” ይላል።

¹⁸እነዚህ ይቅር ከተባሉ በኋላ ከእንግዲህ ስለ ኅጢአት የሚቀርብ መስዋዕት አይኖርም።

እስከ መጨረሻው ጸንቶ ስለ መገኘት የቀረበ ጥሪ

¹⁹እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ በኢየሱስ ደም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት ድፍረት አግኝተናል። ²⁰ይኸውም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል በከፈተልን አዲስና ሕይወት መንገድ ነው። ²¹በከግዚስብከት ሴት ላይ የተሾመ ታላቅ ሊቀ ካህናት ስላለን ²²ከክፉ ኅሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን፤ ሰውነታችንንም በንጹሕ ወሃ ታጥበን፤ በእውነተኛ ልብና በሙሉ እምነት ወደ ከግዚስብከት እንቅረብ። ²³የተሰፋን ቃል የሰጠን ታማኝ ስለሆነ፤ አምላክን የምንናገርለትን ተስፋ አጥብቀን እንያዝ። ²⁴እርስ በርሳችንም ለፍቅርና ለመልካም ሥራ እንዴት እንደምንቃቃ እናስብ። ²⁵አንዳንዶች ማድረጉን እንደተወሰኑ መሰብሰባችንን አንተው፤ ይልቁንም ቀኑ እየተቃረበ መምጣቱን ስታዩ እርስ በርሳችን እንበረታታ።

²⁶የእውነትን ዕውቀት ከተቀበልን በኋላ ሆን ብለን በኅጢአት ጸንተን ብንመላለስ፤ ከእንግዲህ ለኅጢአት የሚሆን ሌላ መስዋዕት አይኖርም፤ ²⁷የሚቀረው ግን የሚያስፈራ ፍርድና የከግዚስብከት ጠላቶች የሚበላ ብርቱ እሳት መጠበቅ ብቻ ነው። ²⁸የሙሴን ሕግ የናቀ ማንኛውም ሰው ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች ከመሰከሩበት ያለ ምሕረት ይገደል ነበር። ²⁹ታዲያ የከግዚስብከት ልጅ የረገጠ፤ የተቀደሰበትን የኪዳንን ደም እንደ ተራ ነገር የቆጠረ፤ የጸጋንም መንፈስ ያክፋፋ እንደ ምን ያለ የባሰ ቅጣት ይገባው ይመስላችኋል? ³⁰ብቀል የእኔ ነው፤ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ” ያለውን እናውቀዋለንና፤ ደግሞም፤ “ጌታ በሕዝቡ ላይ ይፈርዳል” ይላል። ³¹በሕይወት ከግዚስብከት እጅ መውደቅ እጅግ የሚያስፈራ ነው።

¹⁷ ሰብን ሊቃናት ይመ።

³²ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ፣ በመከራውስጥ በብርቱ ተጋድሎ ጸንታችሁ የቆማችሁበትን የቀድሞውን ዘመን ዐስቡ።
³³አንዳንድ ጊዜ በአደባባይ ለስድብና ለስደት ተጋልጣችሁ ነበር፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ እንደዚህ ያለ መከራ ከደረሰባቸው ሰዎች ጋር አብራችሁ መከራን ተቀብላችኋል።
³⁴እናንተ ራሳችሁ የተሻለና ለዘወትር የሚኖር ሀብት ያላችሁ መሆናችሁን ስለምታውቁ ለታሰሩት ራራችሁ፣ ንብረታችሁም ሲዘረፍ በደስታ ተቀብላችሁ።
³⁵ስለዚህ ታላቅ ዋጋ ያለውን መታመናችሁን አትጣሉ።³⁶የእግዚአብሔርን ፈቃድ ፈጽማችሁ የተሰሩ ቃሉን እንድትቀበሉ፣ ጸንታችሁ መቆም ያስፈልጋችኋል።³⁷ምክንያቱም ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣
 “የሚመጣው እርሱ ይመጣል፤ አይዘገይም።
³⁸ጸድቅ ግን በእምነት ይኖራል፤ ወደ ኋላ ቢያፈገፍግ፣ ነፍሱ በእርሱ ደስ አትሰኝም።”
³⁹እኛ ግን አምነው ከሚድኑት ወገን እንጂ፣ ወደ ኋላ አፈግፍገው ከሚጠፉት አይደለንም።

የእምነት ቋሚ ምስክሮች

11 እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር እንደሚፈጸም ርግጠኛ የምንሆንበት፣ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው።²አባቶችም የተመሰከሩላቸው በዚህ ነው።

³ዓለማት በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠሩ በእምነት እንደዳለን፣ ስለዚህ የሚታየው ነገር የተፈጠረው ከሚታየው እንዳልሆነ እንገነዘባለን።

⁴አቤል ከቃየል ይልቅ የበለጠ መሥዋዕት በእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ። እግዚአብሔር ስለ ስዎታው በተናገረለት ጊዜ፣ እርሱ በእምነት ጸድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤ ቢሞትም እንኳ እስከ አሁን በእምነቱ ይናገራል።

⁵ሄኖክ ሞትን እንዳይይ ከዚህ ዓለም በእምነት ተወሰደ፤ በእግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም፤ ከመወሰዱም በፊት እግዚአብሔርን ደስ እንዳለኝ ተመሰክሮለታልና።⁶ደግሞም ያለ እምነት በእግዚአብሔርን ደስ ማለኝ አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት።

⁷ኖኅ ገና ስለማይታየው ነገር እግዚአብሔር ባስጠነቀቀው ጊዜ፣ እግዚአብሔርን ፈርቶ ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርተዘኛ በእምነት ሠራ፤ በእምነቱ ዓለምን ኩነን፤ በእምነትም የሚገ

10:32 ፊል1:29; 30:6-16:4
 10:33 1ቆ4:9; ፊል4:14; ተሰ2:14
 10:34 ዕብ11:16; 13:3; 1ቤጥ1:4; 5
 10:35 ኤፈ3:12
 10:36 ሮሜ5:3; ዕብ6:15; 9:15; 12:1; ያዕ1:3; 4:12; 5:11; 2ቤጥ1:6
 10:37 ማቴ11:3; ራእ22:20
 10:38 ሮሜ1:17; 7:4; 3:11; ዕጎ2:3; 3:4
 11:1 2ቆ4:18; ዕብ3:6
 11:2 ቀፋ:39
 11:3 ዘፍ1:14; 13:3; ዕብ1:2; 2ቤጥ3:5
 11:4 ቀፋ:2; 39; ዘፍ4:4; ዕብ12:24; 1ዮሐ3:12
 11:5 ዘፍ5:21-24
 11:6 ዕብ7:19
 11:7 ቀፋ:1; ዘፍ6:9; 13-22; ሕዝ4:14; 20; ሮሜ9:30; 1ቤጥ3:20

11:8 ዘፍ12:1-4; 7:ሐሥ7:2-4
 11:9 ዘፍ12:8; 18:1; 9:ሐሥ7:5; ዕብ6:17
 11:10 ቀፋ:16; ዕብ2:22; 13:14; ራእ21:2; 14
 11:11 ዘፍ17:17-19; 18:11-14; 21:2; 1ቆ1:9
 11:12 ዘፍ22:17; ሮሜ4:19
 11:13 ቀፋ:39; ዘፍ23:4; ዘሌ25:23; ማቴ13:17; ፊል3:20; 1ቤጥ1:17; 2:11
 11:15 ዘፍ24:6-8
 11:16 ቀፋ:10; ዘፍ26:24; 28:13; ዘዕ3:6; 15:ግር8:38; 2ጠሞ4:18; ዕብ13:14
 11:17 ዘፍ22:1-10; ያዕ2:21
 11:18 ዘፍ21:12; ሮሜ9:7
 11:19 ሮሜ4:21; ዮሐ5:21
 11:20 ዘፍ27:27-29; 39:40
 11:21 ዘፍ48:1; 8-22
 11:22 ዘፍ50:24; 25; ዘዕ13:19; ኢሱ24:32
 11:23 ዘዕ1:16; 22:2; 2

ኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።
⁸አብርሃም ርስት አድርጎ ወደሚቀበለው ስፍራ እንዲሄድ በተጠራ ጊዜ በእምነት ታዘዘ፤ ወዴት እንደሚሄድ ባያውቅም፣ እሺብሎ ሄደ።⁹ባባዕድ አገር እንዳለ መጸተኛ በተስፋፋይቱ ምድር በእምነት ተቀመጠ፤ የተስፋውን ቃል አብረውት እንደሚወርሱት እንደ ይስሐቅና እንደ ያዕቆብ በድንኳን ኖረ፤

¹⁰ምክንያቱም መሠረት ያላትን፣ በእግዚአብሔር የሠራትን የፈጠራትን ከተማ ይጠባበቅ ነበር።¹¹አብርሃምን ምን እንኳ ዕድሜው ቢገፋም፣ ማራምን ራሷ መካን ብትሆንም፣ ተስፋን የሰጠውን ታማኝ አድርጎ ስለ ቆጠረን በእምነት የልጅ አባት ለመሆን በቃ።¹²ስለዚህ እንደ ሞተ ሰው ከሚቆጠር ከዚህ ከአንድ ሰው፣ እንደ ሰማይ ከዋክብት የበዛና እንደ ባሕር ዳር አሸዋ ተቆጥሮ የሚያልቅ ዘር ተገኘ።

¹³እነዚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል ሳያገኙ እምነታቸውን እንደ ጠበቁ ሞቱ፤ ሆኖም ከፍቅ አይተው ሰላም አሉት፤ በዚህ ምድር ሲኖሩ መጸተኞችና እንግዶች መሆናቸውን ተገንዝበው ነበርና።¹⁴እንደዚህ የሚሉት ሰዎች የራሳቸው የሆነውን አገር እንደሚጠባበቁ ያሳያሉ።¹⁵ትተውት የወጡትን አገር ቢያሰቡ ኖሮ፣ ወደ ዚያ የመመለስ ዕድል ነበራቸው።¹⁶አሁን ግን ከዚህ የሚበልጠውን ሰማያዊ አገር ይኖሩቃሉ፤ ስለዚህ በእግዚአብሔር እምነት ተብሎ ሊጠራ አላፈረም፤ ከተማን አዘጋጅቶቻቸዋልና።

¹⁷አብርሃም በእግዚአብሔር በፈተነው ጊዜ፣ ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ በእምነት አቀረበ፤ የተስፋን ቃል የተቀበለው እርሱ፣ አንድ ልጁን ሊሠዋ ዝግጁ ነበር፤¹⁸ይህም እግዚአብሔር፣ “ዘርህ በይስሐቅ ይጠራል” ያለለት ነበር።¹⁹አብርሃም በእግዚአብሔር መታንን ሊያስነሣ እንደሚችል ተገንዝቦ ነበር፤ ይስሐቅንም ከሞት የመነሣት አምሳያ ሆኖ አገኘው።

²⁰ይስሐቅ ወደፊት የሚሆነውን ዐስቦ ያዕቆብንና ዒሳውን በእምነት ባረካቸው።²¹ያዕቆብ በሚሞትበት ጊዜ እያንዳንዳቸውን የዮሴፍን ልጆች በእምነት ባረካቸው፤ በበትሩም ጫፍ ዘንበል ብሎ ሰገደ።

²²ዮሴፍ ሊሞት በተቃረበ ጊዜ፣ ስለ እስራኤል ሕዝብ ከግብፅ መውጣት በእምነት ተናገረ፤ ስለ ዐጽሙም ትእዛዝ ሰጠ።²³መሴ ከተወለደ በኋላ፣ ወላጆቹ መልክ መልካም ሕፃን መሆኑን ስላዩ በእምነት

¹³ ወይም የእኔ ጽድቅ 77
¹⁴ ወይም ማራ ... አብርሃም ... ስለቆጠረች

ሦስት ወር ሸሸጉት፤ የንጉሡንም ዐዋጅ አልፈሩም።

²⁴ሙሴ ካደገ በኋላ፤ የፈርዖን የልጅ ልጅ መባልን በእምነት እምቢ አለ። ²⁵ለጥቂት ጊዜ በጎጠኦች ከሚገኝ ደስታ ይልቅ፤ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራን መቀበል መረጠ። ²⁶ከግብፅ ሀብት ይልቅ ስለ ክርስቶስ መከራን መቀበል እጅግ የሚበልጥ ሀብት መሆኑን ተገነዘበ፤ ወደፊት የሚቀበለውን ብድራት ከሩቅ ተመልክቶአልና። ²⁷የንጉሡን ቀጣ ሳይፈራ ግብፅን ለቆ በእምነት ወጣ፤ የማይታዩውንም እንዳየው አድርጎ በመቀጥጦር በሐሳቡ ጸና። ²⁸በኮሮቶ የሆኑትን የሚገድለው ቀጣይ የእስራኤልን በኮሮ ልጆች እንዳይገድል ፋሲካን በእምነት አደረገ፤ ደምንም ረጨ።

²⁹ሕዝቡ በደረቅ መሬት እንደሚኬድ ቀይ ባሕርን በእምነት ተሻገሩ፤ ግብፃውያን ግን እንደዚሁ ለማድረግ ሲሞክሩ ሰጠሙ።

³⁰ሕዝቡ የኢያሪኮን ግንብ ሰባት ቀን ከሆሩት በኋላ፤ በእምነት ወደቀ።

³¹ዝሙት አዳሪ ረዓብ፤ ሰላዮቹን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙትም ጋር ያልጠፋችው በእምነት ነው።

³²እንግዲህ ከዚህ በላይ ምን ልበል? ስለ ጌዴዎን፤ ስለ ባርቅ፤ ስለ ሳምሶን፤ ስለ ዮፍ ታሔ፤ ስለ ዳዊት፤ ስለ ሳሙኤል፤ እንዲሁም ስለ ነቢያት እንዳልተርክ ጊዜ የለኝም። ³³እነዚህ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ፤ በቅን ፈረዳ፤ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል ተቀበሉ፤ የአንበሳችን አፍ ዘጉ፤ ³⁴የእሳትን ጎይል አጠፉ፤ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ጎይል ሆኑ፤ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ።

³⁵ሴቶች ሙታናቸው ተነሡላቸው። ሌሎቹ ደግሞ የተሻለውን ትንጣኤ ለማግኘት ሲሉ፤ መትረፍን ንቀው ለሞት ለሚዳርግ ሥቃይ ራሳቸውን ሰጡ፤ ከዚህም ነጻ ለመውጣት አልፈለጉም። ³⁶አንዳንዶቹ መዘባበቻ ሆኑ፤ ተገረፉ። ሌሎቹ ደግሞ ታስረው ወደ ወህኒ ተጣሉ፤ ³⁷በድንጋይ ተወገሩ፤ በመጋዝ ለሁለት ተሰነጠቁ፤⁰ በሰይፍ ተወግ ተው ሞቱ፤ እየተጎሳቁሉ፤ እየተሰደዱና እየተንገላቱ የበግና የፍየል ቁዳ ለብሰው ዞሩ። ³⁸ዓለም ለእነርሱ አልተገባቸውምና። በየበረሃውና በየተራራው፤ በየሞሻውና በየጉድጓዱ ተንከራተቱ ።

³⁹እነዚህ ሁሉ ስለ እምነታቸው የተመሰከሩት ሲሆኑም ከእነርሱ ማንም የተሰፋውን ቃል የተቀበለ የለም። ⁴⁰እግዚአብሔር ለኛ የሚበልጥ ነገር ስለዘጋጀ፤ ያለ እኛ ፍጹማን ሊሆኑ አልቻሉም።

11:24 ዘፀ2:10:11
11:25 ቀ*37
11:26 ሉቃ14:33; ፀብ10:35;13:13
11:27 ዘብ2:50:51
11:28 ዘብ2:21-23; 1ቆ10:10
11:29 ዘብ4:21-31
11:30 ኦሳ6:12-20
11:31 ኦሳ21:9-14; 6:22-25; ያፀ2:25
11:32 መሳ4:5; 6-8; 11-12; 13-16; 14ሙ1:20; 16:1; 13
11:33 ዳጌ6:22; 2ላሙ8:1-3
11:34 ዘብ18:4; መሳ15:8; 2ዜና20:7; ዳጌ3:19-27
11:35 1ኅዝ7:22; 23; 2ኅዝ4:36; 37
11:36 ዘፍ39:20; ኤር20:2; 37:15
11:37 1ኅዝ9:10; 2ኅዝ8:2; ዜና24:21; ኤር26:23
11:38 1ኅዝ8:4; 19:9
11:39 ቀ*2:4; 13; ፀብ10:36
11:40 ፀብ2:10; ራእ 6:11

12:1 1ቆ9:24; ፀብ10:36
12:2 መዝ25:15; ማር16:19; ፊል2:8; 9; ፀብ2:9; 10; 13; 13
12:3 ወፍ9:6; ራእ2:3
12:4 ፀብ0:32-34; 13:13
12:5 ቀ*3
12:6 መዝ94:12; 119; 75; ምላ3:11; 12; ራእ3:19
12:7 ዘ88:5; 2ላሙ7:14; ምላ13:24
12:8 1ጴጥ5:9
12:9 ዘጥ16:22; 27; 16:አላ38; 16; ራእ22:6
12:10 2ጴጥ1:4
12:11 ኤላ32:17; ያፀ3:17-18
12:12 ኤላ35:3
12:13 ምላ4:26; 7:46; 1
12:14 ማቴ5:8; ሮሜ6:22; 14; 19

እግዚአብሔር ልጆቹን ይቀጣል

12 እንግዲህ እነዚህን የመሰሉ ብዙ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያ ችን ካሉልን፤ ሸክም የሚሆንበንን ሁሉ፤ በቀላሉም ተብትቦ የሚይዘንን ጎጠኦች አስወግደን በፊታችን ያለውን ፍጫ በጽናት እንሩጥ። ²የእምነታችን ጀማሪና ፍጹም አድራጊ የሆነውን ኢየሱስን እንመልከት፤ እርሱ በፊቱ ሰላላው ደስታ መስቀሉን ታግሦ፤ የመስቀሉንም ውርደት ንቆ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአል። ³እንግዲህ ዝላችሁ ተስፋ እንዳትቁርጡ፤ ከጎጠኦች ጥቅ የደረሰበትን እንዲህ ያለውን ተቃዋሚ የታገሠውን እርሱን ዐስቡ።

⁴ከጎጠኦች ጋር ስትገሉ ገና ደማችሁን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም። ⁵ልጆች እንደመሆናችሁ እንዲህ በማለት የተናገራችሁን ማበረታቻ ቃልም ረስታችኋል።

“ልጅ ሆይ፤ የጌታን ቅጣት አታቃል፤

በሚገሥጽህም ጊዜ ተስፋ አትቀረጥ፤

ፆምክንዮቱም ጌታ የሚወደውን

ይገሥጻል፤

እንደ ልጅ የሚቀበለውንም ይቀጣል።”

⁷እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዞአችኋልና የተግሥቱን ምክር ታገሡ፤ ለመሆኑ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ⁸ልጆች ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተካፋይ ካልሆናችሁ፤ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ⁹ከዚህም በላይ፤ እኛ ሁላችን የሚቀጡን ምድራዊ አባቶች ነበሩን፤ እናከብራቸውም ነበር። ታዲያ ለመናፍስት አባት እንዴት አብልጠን በመገዛት በሕይወት አንኖርም? ¹⁰አባቶቻችን መልካም መስሎ እንደታዩ ችው ለጥቂት ጊዜ ይቀጡን ነበር፤ እግዚአብሔር ግን የቅድስናው ተካፋዮች እንድንሆን ለእኛ ጥቅም ሲል ይቀጣናል።

¹¹ቅጣት ሁሉ በወቅቱ የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤ በኋላ ግን ለለመዱት ሰዎች የጽድቅና የሰላም ፍሬ ያስገኛላቸዋል።

¹²ስለዚህ የዛለውን ክንዳችሁንና የደክመውን ጉልበታችሁን አበርቱ። ¹³ዐንካ ሳው እንዲፈወስ እንጂ የባሰውኑ እንዳያነክስ “ለእግራችሁ ቀና መንገድ አብጁ።”

እግዚአብሔርን ስላለመታዘዝ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

¹⁴ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር የሚቻላችሁን ሁሉ አድርጉ፤ ለመቀደስም

³¹ ወይም ከማያመኑት ³⁷ እንዳንድ የጥንት ቅጆች በድንጋይ ተወገዩ ለፈተና አልፈው ተሰጡ፤

ፈልጉ፤ ያለ ቅድስና ማንም ጌታን ማየት አይችልም፤ ¹⁵ከእናንተ ማንም የሕዝብ ጠቅላይ ጸጋ እንዳይገደድልበት ደግሞም መራራ ሥር በቅሎ ችግር እንዳያስከትልና ብዙዎችን እንዳይበክል ተጠንቀቁ። ¹⁶ለአንድ ጊዜ መብል ሲል ብዙ ገደብ እንደ ሸጠው እንደ ዔሳው ማንም ሲሰኛ ወይም ስግግር ስግግርን የማያከብር ሆኖ እንዳይገኝ ተጠንቀቁ። ¹⁷በኋላም ይህንኑ በረከት ሊወርስ በፈለገ ጊዜ፤ እንደ ተከለከለ ታውቃላችሁ፤ በረከቱን በእንባ ተግባር ቢፈልግም መልሶ ሊያገኘው አልቻለም።

¹⁸ሊዳስስ ወደሚችለውና በእሳት ወደ ሚቃጠለው ተራራ፤ ወደ ጨለማው፤ ወደ ጭጋጉና ወደ ዐውሎ ነፋሱ አልደረሳችሁም፤ ¹⁹ወደ መለከት ድምፅ፤ ወይም ቃልን ወደሚያሰማ ድምፅ አልመጣችሁም፤ የሰሙትም ሌላ ቃል ተጨምሮ እንዳይናገራቸው ለሙኑ። ²⁰ምክንያቱም “እንስሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ፤ በድንጋይ ተወግሮ ይሙት” የሚለውን ትእዛዝ መሸከም አልቻሉም። ²¹በዚያ ይታይ የነበረውም ሁኔታ እጅግ አስፈሪ ነበርና፤ ሙሴ “በፍርሀት ተንቀጠቀጥሁ” አለ።

²²እናንተ ግን ወደ ጸዮን ተራራ፤ ወደ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም፤ ወደ ሕያው ስግግር ስግግር ከተማ መጥታችኋል፤ በደስታ ወደ ተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት፤ ²³ስማቸው በሰማይ ወደ ተጻፈው ወደ በኩራት ማገበር ቀርባችኋል፤ የሁሉ ጻፍ ወደ ሆነው ወደ ስግግር ስግግር፤ ፍጹምነትን ወዳገኙት ወደ ጸድቃን መንፈሶች፤ ²⁴የአዲስ ኪዳን መካከል ስንት ወደ ሆነው ወደ ኢየሱስ፤ እንዲሁም ከአቤል ደም የተሻለ ቃል ወደሚናገረው ወደ ተረጨው ደም ደርሳችኋል።

²⁵የሚናገረውን እርሱን እምቢ እንዳትሉት ተጠንቀቁ። እነዚያ ከምድር ሆኖ ሲያስጠነቅቃቸው የነበረውን እምቢ ባሉ ጊዜ ካላመለጡ፤ እኛ ከሰማይ የመጣው ሲያስጠነቅቅን ከእርሱ ብንርቅ እንዴት ልናመልጥ እንችላለን? ²⁶በዚያን ጊዜ ድምፁ ያናወጠው ምድርን ነበር፤ አሁን ግን፤ “ምድርን ብቻ ሳይሆን፤ ሰማያትንም አንድ ጊዜ ደግሜ አናውጣለሁ” ብሎ ቃል ገብቶ አልፎ። ²⁷አንድ ጊዜ “ደግሞ” የሚለው ቃል የሚያመለክተው የማይናወጡት ጸንተው ይኖሩ ዘንድ፤ የሚናወጡት ይኸውም የተፈጠሩት የሚወገዱ መሆናቸውን ነው።

²⁸ስለዚህ ከቶ የማይናወጥ መንግሥት ስለምንቀበል ስግግር ስግግርን እና መስጋት፤ ደግሞም ደስ በሚያሰኘው መንገድ በአክብሮትና በፍርሀት እናምልከው፤ ²⁹ስምዳካችን

12:15 ዘፈ29:18፤ ገላ5:4፤ዕብ3:12:4:1
 12:16 ዘፈ25:29-34፤ 1ቆሮ6:18
 12:17 ዘፈ27:30-40
 12:18 ዘፈ19:12-22፤ 20:18፤ዘፈ4:11
 12:19 ዘፈ20:18፤ 19:ዘፈ4:12:5:5:25፤ 18:16
 12:20 ዘፈ19:12፤ 13
 12:21 ዘፈ9:19
 12:22 ኢሳ24:23፤ 60:14፤ዘፈ16:16፤ ገላ4:26፤ ዕብ11:10፤ 13:14፤ራጌ14:4:1
 12:23 ዘፈ18:25፤ ዘፈ4:22፤መዝፈ94:2፤ ፈላ3:12፤ራጌ20:12
 12:24 ዘፈ4:10፤ ገላ3:20፤ዕብ9:19፤ 10:22፤ዘፈ11:4፤ጸጥ1:2
 12:25 ዘፈ18:19፤ ዕብ11:12:2:3
 3፤ 12:8:5፤10:29፤ 11:7
 12:26 ዘፈ9:18፤ ሐጌ2:6
 12:27 ኢሳ34:4፤ 54:10፤1ቆሮ7:31፤ ዕብ11:11:12፤ 2ጳጥ3:10፤1ቆሮ2:17
 12:28 መዝ15:5፤ ጳጥ2:44፤ግላ2:5፤ 4:2፤ዕብ11:3:15

12:29 ዘፈ24:17፤ ዘፈ4:24:9:3፤ መዝ97:3፤ ኢሳ33:14፤2ተሰ1:7
 13:1 ሮሜ12:10
 13:2 ዘፈ18:1-33፤ 19:1-3፤ኢዮ31:32፤ ማፈ25:35፤ ሮሜ12:13
 13:3 ማፈ25:36፤ ቁላ4:18፤ዕብ10:34
 13:4 ዘፈ22:22፤ ማፈ23:15፤1ቆሮ6:9፤ 7:38፤1ጢጥ4:3፤ ራጌ22:15
 13:5 ዘፈ31:6:8፤ ኢሳ13:5፤ፈላ4:11፤ 1ጢጥ3:3፤6:6:8
 13:6 መዝ118:6:8
 13:7 ቍ17:24፤ 1ቆሮ16:16፤ ዕብ4:12:6፤12
 13:8 መዝ102:27፤ ዕብ11:12
 13:9 ኢፌ4:14፤ ቁላ2:7:16፤ዕብ9:10
 13:10 1ቆሮ9:13፤ 10:18፤ዕብ8:5
 13:11 ዘፈ29:14፤ ዘፈ4:12:21:9:11፤ 16:15:27
 13:12 ዮሐ19:17፤ ሮሜ3:25፤ ኢፌ5:26

የሚያጠፋ እሳት ነውና።

የመጨረሻ ምክር

13 እርስ በርሳችሁ እንደ ወንድማማች ተዋደዱ። ²እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ አንዳንዶች ይህን ሲያደርጉ፤ ሳያውቁ መላእክትን አስተናግደዋልና። ³በእስር ላይ ያሉትን ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰራችሁ ሆናችሁ ዐስቡአቸው፤ እንዲሁም በሰው እጅ የሚንገላቱትን ራሳችሁ መከራ እንደምትቀበሉ አድርጋችሁ ዐስቡአቸው።

⁴ጋብቻ በሁሉም ዘንድ ይከበር፤ መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤ ምክንያቱም ስግግር ስግግር በአመንዘሮችና በሴሰኞች ሁሉ ላይ ይፈርዳል። ⁵ራሳችሁን ከፍቅር ንዋይ ጠብቁ፤ ባላችሁ ነገር ረክታችሁ ኑሩ፤ ምክንያቱም ስግግር ስግግር፤

“ሳቶ አልተውህም፤ በፍጹም አልጥልህም” ብሎአል።

⁶ስለዚህ በሙሉ ልብ፤

“ጌታ ረዳቱ ነው፤ አልፈራም፤

ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?” እንላለን።

⁷የስግግር ስግግርን ቃል የነገሯችሁን መሪዎቻችሁን ዐስቡ፤ የኑሮአቸውን ፍሬ ተመልከቱ፤ በእምነታቸውም ምሰራአቸው።

⁸ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንት፤ ዛሬም ለዘላለምም ያው ነው።

⁹በልዩ ልዩ ዐይነት እንግዳ ትምህርቶች አትወሰዱ፤ ልባችን የሚጸናው በጸጋ እንጂ የምግብ ሥርዐት በመጠበቅ አይደለም፤ ይህንን ሥርዐት የሚጠብቁት እንኳ በዚህ አልተጠቀሙም። ¹⁰ባደንኳኑም የሚያገለግሉ ከዚያ ሊበሉ መብት ያላገኙበት መሠዊያ አለን።

¹¹ሊቀ ክህናቱ ስለ ንጢአት ስርዮት የሚሆነውን የእንስሳት ደም ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይገባል፤ የእንስሳቱ ሥጋ ግን ከስፈር ውጭ ይቃጠላል። ¹²እንዲሁም ኢየሱስ በራሱ ደም አማካይነት ሕዝቡን ሊቀድስ ከከተማው በር ውጭ መከራን ተቀበለ። ¹³ስለዚህ እኛም እርሱ የተሸከመውን ውርደት ተሸክመን ከስፈር ውጭ ወደ እርሱ እንውጣ። ¹⁴ምክንያቱም በዚህ ቋሚ ከተማ የለንም፤ ነገር ግን ወደፊት የምትመጣቸውን ከተማ እንጠብቃለን።

¹⁵ስለዚህ ዘወትር የምስጋናን መሥዋዕት ይኸውም ለስሙ የሚመስክሩ የከንፈሮችን ፍሬ በኢየሱስ አማካይነት ስግግር ስግግር

13:13 ሉቃ9:23፤ ዕብ11:26 13:14 ፈላ3:20፤ ዕብ11:10፤ 27፤ 12:22:27 13:15 ኢሳ5:19፤ ሆሊ14:2፤ 1ጴጥ2:5

<p>እናቅርብ። ¹⁶ደግሞም መልካም ማድረግንና ያላችሁንም ከሌሎች ጋር መከፈልን አትርሱ፤ ስግዚአብሔር ደስ የሚሰኘው እንደ ዚህ ባለው መሥዋዕት ነውና።</p> <p>¹⁷ለመሪዎቻችሁ ታዘዙ፤ ተገዙላችውም። ምክንያቱም እነርሱ በብርቱ የሚያስጠይቃቸው ነገር ስላለባቸው፤ ስለ ነፍሳችሁ ጉዳይ ይተጋሉ። ስለዚህ ሥራቸውን በሐዘን ሳይሆን በደስታ ማከናወን እንዲችሉ ታዘዟቸው። አለበለዚያ አይበጃችሁም።</p> <p>¹⁸ለእኛ ደግሞ ጸልዩልን። በሁሉም መንገድ በመልካም አደኗር ለመኖር የሚናፍቅ ንጹሕ ኅሊና እንዳለን እርግጠኞች ነን። ምክንያቱም ወደ እናንተ በፍጥነት ተመልሼ እንድመጣ ትጸልዩልኝ ዘንድ ዐደራ እላችኋለሁ።</p> <p>²⁰በዘላለም ኪዳን ደም የበጎች ታላቅ እረኛ የሆነውን ጌታችን ኢየሱስን ከሞት</p>	<p>13፥16 ሮሜ12፥13፥ ፊል4፥18 13፥17 ቀ፡7፥24፥ ኢ፡46፥2፥6፥ሐሥ20፥28 13፥18 ሐሥ23፥1፥ 1ተሰ5፥25 13፥19 ፊ፡፳22 13፥20 ዘ፡9፥16፥ 17፥7፥13፥19፥ ኢ፡45፥3፥61፥8፥ ሕ፡137፥26፥ ማ፡6፥26፥28፥ ዮሐ10፥11፥ ሐሥ2፥24፥ ሮሜ15፥33</p> <p>13፥21 ሮሜ11፥36፥ 2ቆሮ9፥8፥ፊል2፥13፥ 1ዮሐ3፥22 13፥22 1ጴጥ5፥12 13፥23 ሐሥ16፥1</p>	<p>ያስነሣው የሰላም አምላክ፤ ²¹ፈቃዱን እንድታደርጉ በመልካም ነገር ሁሉ ያስታጥቃችሁ፤ ደስ የሚያሰኘውንም በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእኛ ያድርግ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።</p> <p>²²ወንድሞች ሆይ፤ የጻፍሁላችሁ መልእክት አጭር እንደ መሆኑ፤ የምክር ቃሉን በትዕግሥት እንድትቀበሉ ዐደራ እላችኋለሁ።</p> <p>²³ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደተፈታ ታውቁ ዘንድ እፈልጋለሁ፤ ቶሎ ከመጣ፤ ከእርሱ ጋር ላያችሁ እመጣለሁ።</p> <p>²⁴ለመሪዎቻችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣሊያ የሆኑትም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።</p> <p>²⁵ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።</p> <p>13፥25 ቁ44፥18 13፥24 ቀ፡7፥17፥ሐሥ18፥2</p>
--	--	---